

پرورش توان خدانشناسی با یک فعالیت ساده برای کودکان

بدون اشاره من این عبارات را به مناسبت‌ها و اتفاقات روز مربوط می‌کردند. مثلاً در زمان بیماری آنفلوآنزا یکی از دانش‌آموزان گفته بود: «به نام خدای شفا دهنده سرماخوردگی» و در یک روز سرد زمستانی یکی دیگر گفته بود «به نام خدای سرما» و دیگری «به نام خدای برف» و یا در روزهای قبل از عید می‌گفتند «به نام خدای شیرینی‌های خوش‌مزه»، «به نام خدای آجیل‌های رنگی»، «به نام خدای روزهای نزدیک عید». همین امروز هم تعدادی از آن‌ها که در راه مدرسه (سوار بر سرویس) درختان شکوفه کرده را دیده بودند (بعد از تعطیلات نوروز)، تا وارد کلاس شدند گفتند «به نام خدای شکوفه‌های صورتی» (به کار بردن این روش برای دانش‌آموزان کم توان ذهنی در پایه دوم است که توانایی ساختن جمله به وسیله کلمات داده شده یا مرتب کردن کلمات را به صورت مستقل ندارند».

موانع و محدودیت‌ها

ایمن فعالیت مورد انتقاد بعضی همکاران است. آن‌ها اعتقاد دارند که با این جمله‌های ساده مفهوم بزرگ خدا در حد چند شیء و اتفاق عادی زندگی کوچک می‌شود ولی به نظر من اگر تفکر و اگر ای یک دانش‌آموز (چه کم توان ذهنی باشد و چه عادی) در حد دیدن همه جزئیات اطرافش و همه رویدادهای زندگی‌اش بزرگ شود، خود به خود خدا هم در دید کوچک او بی‌انتها خواهد شد.

نتیجه‌گیری

یکی از کارهای ساده و عملی جهت پرورش خلاقیت و تربیت دینی دانش‌آموزان ابتدایی استفاده از «به نام خداهای متنوع و جالب توجه است، متناسب با مناسبت و اتفاقات روز؛ فعالیتی که برای همه دانش‌آموزان جذاب و روشی برای خدانشناسی بیشتر دانش‌آموزان در دوره ابتدایی است.

پیشنهادات

۱. خوب است همه معلمان این روش را در آغاز هر روز به کار برند و در آغاز کتاب‌های درسی نیز از به نام خداهای متنوع‌تری متناسب با وقایع مهم آن سال استفاده کنند.
۲. نوشتن «به نام خداهای متنوع» در درس انشا می‌تواند روش خلاقیتی برای شکوفا کردن ذهن دانش‌آموزان باشد.

منبع

برداشتی آزاد از کتاب روش تدریس کتاب هدیه‌های آسمانی، پایه دوم، انتشارات آموزش و پرورش، ۱۳۸۸.

فرناز حوله‌کیان

دانشجوی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه تهران

چکیده

یکی از اهداف دوره ابتدایی، پرورش ذهن خلاق و سازنده دانش‌آموزان است. کتاب دینی یا هدیه‌های آسمان هم به همین منظور (پرورش خدانشناسی در کودکان) تهیه شده است. در عین حال، با توجه به تجربه‌ای که در این مقاله توضیح داده شده است، هیچ چیز به اندازه فعالیت‌های مجسم و پویا در این مورد تأثیرگذار نیست.

◀ **کلیدواژه‌ها:** خدانشناسی، ابتدایی، کم‌توان ذهنی، خلاقیت، تربیت دینی

مقدمه

برای پرورش ذهن خلاق و سازنده دانش‌آموزان می‌توان از روش‌های مختلفی استفاده کرد ولی از آنجا که دانش‌آموزان کلاس من کودکان کم‌توان ذهنی دوره ابتدایی هستند، باید به کارها و فعالیت‌های ساده اکتفا کرد و نباید از آن‌ها بیش از توانشان انتظار داشت.

طرح مسئله

از جمله فعالیت‌هایی که من برای پرورش خدانشناسی در دانش‌آموزان انجام می‌دهم این است که هر روز روی تابلوی کلاس جمله‌ای می‌نویسم. این جمله برای همه معلمان آشناست (به نام خدا) ولی من هر بار از جملات متنوعی استفاده می‌کنم.

روش کار و گزارش تجربه

در روزهای اول سال من، به عنوان معلم کلاس، برای آشنا ساختن دانش‌آموزان با این روش جمله‌ای را متناسب با درس یا مناسبت خاص آن روز انتخاب می‌کردم و پای تابلو می‌نوشتیم. برای مثال به نام خدای زنگ مدرسه، به نام خدای برگ‌های رنگی، به نام خدای سوز پاییز، به نام خدای دوستدار پاکیزگی، به نام شمارنده بی‌انتها، به نام سراینده شعر زندگی و... سپس از دانش‌آموزان می‌خواستم که آن جمله را (که با خط خوش روی تخته نوشته بودم) به صورت خوش‌نویسی (شبه خط من روی تابلو) در بالای دفترهایشان رونویسی کنند. بعد از گذشت چند ماه آن‌ها با الگو گرفتن از این جملات توانستند خودشان عبارتهای جدیدی برای «به نام خدا» بسازند و جالب اینکه به صورت غیرمستقیم و حتی

